

Vyjádření školitele k průběhu studia a disertační práci Mgr. Petra Poly

Dovolím si konstatovat, že během svého studia Mgr. Petr Pola prokázal pro řešení témat spadajících do pole estetiky zaujetí i talent. Průběh jeho studia ve smyslu úrovně plnění studijních povinností, tedy získávání jednotlivých předepsaných atestací a realizace publikačních výstupů jeho odborné činnosti mohu označit za standardní.

Předložená disertační dokazuje originalitu pohledu Petra Poly na estetickou problematiku. Je vedena samostatným přístupem autora, ukazuje schopnost citlivě porovnávat motivy myšlení jednotlivých vybraných autorů i schopnost samostatně vyvozovat z těchto srovnání závěry. Jsem rád, že upozornit mohu i na vysoké stylistické schopnosti autora, které jsou ostatně patrné i v jeho ostatních textech. Nedostatkem práce je naopak poměrně značné množství překlepů a pravopisných chyb, které měly být v poslední redakci odstraněny.

V disertační práci se Petr Pola rozhodl zkoumat problematiku osamělosti a ukázat relevanci tohoto tématu pro estetiku. Mezi klíčové autory, jejichž koncepce podstaty či významu samoty Pola zkoumá, náleží zejména Irvin Yalom, Martin Heidegger, Martin Buber, Hannah Arendtová a Emmanuel Levinas. Zkoumání různých možností popisu osamělosti a jejich adekvátnosti však vrcholí v rozboru Blanchotových myšlenek týkajících se samoty jako zmizení já a vztahu tohoto zmizení k umění. Pola pečlivě ohledává jednotlivé aspekty Blanchotova uvažování i význam jeho jednotlivých formulací. V závěrečných kapitolách své práce uvádí problematiku osamělosti do kontextu estetiky. Poukazuje na možnost rozvinutí Blanchotových názorů na povahu a pozici uměleckého díla do podoby estetické teorie. V těchto kapitolách se Pola pokusil o vřazení Blanchotova pojetí uměleckého díla do širšího estetického a filozofického kontextu. Konečný akcent práce však vůči umění vyznívá kriticky. Blanchotovo pojetí samoty umění nelze přijmout, jak poukazuje Pola, řešením samoty je odstup zajišťovaný přítomností druhého. Sdílená samota bytí, o které Pola hovoří, se jeví jako specifická varianta důrazu na interpersonální vztah, o kterém pojednávali autoři, kterými se Pola v předchozích kapitolách zabýval, zejména Buber a Levinas. Přestože vůči práci mohou být nepochybně právem vznášeny dílčí výhrady týkající se výstižnosti charakterizace pozic jednotlivých autorů, popisu jejich koncepcí i jednotlivých myšlenek, oprávněnosti charakterizace vztahů myšlenek různých autorů a nakonec i námitky týkající se terminologické přehlednosti výsledného textu práce, domnívám se, že Petr Pola dokázal svůj velice náročný podnik dovést k závěru, který má podobu završení, jakkoli předběžného a dílčího.

S přihlédnutím k průběhu studia a úrovni odevzdané dizertační práce, doporučuji Mgr. Petra Polu komisi pro obhajobu jeho práce jako vhodného kandidáta k získání titulu Ph.D.

V Praze dne 28. 8. 2015

PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.